

Τό σαλόνι του γιατρού

Γιά να ταξιδέψω με την ήσυχία μου τούς είπα πως έχω συμπτώματα
πολυμυελίτιδος !...

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙ ΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίνη Α και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χέλμετλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταύτα επίθεσις παχέος στρώματος άλοιφης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωση Βέται- ne Phlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Υ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ενήλικες: 1-4 δισκ. ημερησίως, εντός ελάχιστου ύδατος κατά την διάρκεια του γεύματος ή μετά τοῦτο. Παιδιά: 1)2-2 δισκία ημερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Υπερχλωρυδρία, μορφαι τινές κωλίτιδων και έντεριτιδων	Λεπτέ- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ εντός 1)2 πο- τηρίου ύδατος μετά τὰ κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός έρω- μιούχου ασβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β'	Ψυχονευρώσεις, άξιστα και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαί του νευροφυτι- κού συστήματος, ώρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5 10 cc. και εις βαρυτέρας περιπτώσεις 20 cc. ημερησίως. Σταγόνες τρεις φορές ημερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά τό 1)2
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα ασβεστίου και Βιταμίνης D. Υπερέχει των πα- ραπληρών λόγω του διαγούδ του διαλύματος, συντελοῦντος εις την καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενόπθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματώσεις των δότων. Κατάγματα. Αιμορραγία πά- σης φύσεως. Άδυναμικά καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγ ήμερησίως επί 10 ήμέρας υποθερμικώς. Μετά εβδομαδιαίαν δια- κοπήν ή σειρά των ένέσεων άπαντα λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευάσμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλα αι ένδείξεις του άσβεστίου. Ά- τονία. Αιμορ. καταστάσεις. Έμετοι. Διάρροια	Φιαλίδια έπαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ενήλικες: τρεις της ήμ. ανά 50 στα- γόνες. Παιδιά δι' έκαστον έτος τρεις 2 φορές ημερησίως ανά 50 σταγόνες ώς Αιμοστατικόν: τρεις της ήμ. ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Ίωδοχλωροξυκινολετίνη	Θερμια διάρροια. Άμοιβαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκά και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ενήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τρεις της ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών 1)2 δισκία ήμερησ. Διά του όρθου 200-300 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως 4-5 δισκίων έντός προθερμανθέντος ύδατος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Ηλεκτρολύται, Λεκιθίνη, Χολεστερίνη, Βιταμίν- η C εις άξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναμίαι. Χλώρωσις. νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν βαρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδοφλεβίως 1 φύσιγγ ήμερησίως ή πλήρης θεραπεία άπαιτεί 20-30 φύσιγγας
HÉMAGOL	Valérianate de Menthol, Apiol. Absinthe. Armoise. Aloès. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άμηνόρροια. Όλιγομηνόρροια πά- σης φύσεως. Καθυστέρήσεις, διαταρα- χαί έμμηνοληξίας. Έπώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρεις της ήμέρας (πρωί σημέρι- βράδυ) πρό του φαγητού Συνιστάται ή λήψις του Hémagol 4-5 ήμέρας πρό της άναμ.
HYPO- TENSIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρτασις και ιδιοπαθής. Σπασμοί και αύξεις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνών. Άγγειοκινητικά δια- ταραχαί. Σπαστικά καταστάσεις μή- τρας, έρώγγων, λάρυγγος. Άσθμα. Ι- λιγγοί. Έμβοαί. Βαρυκοίτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρεις ή τέσσερις ήμέρας συμφώνως τη ιατρική

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL", εις την 15ην σελίδα

Τό σάδόνι του διατάρου

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 8ον. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

ΤΟ VΙ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Εις την μεγάλην αίθουσαν τελετών του «Παρνασσού» εγένετο μετά πάσης επισημότη-
τος την 27 Νοεμβρίου, ή έναρξις των εργα-
σιών του VΙ Ιατρικού Συνεδρίου, πρωτοβου-
λία της Ιατροχειρουργικής Εταιρείας ής
προΐσταται ο καθηγητής κ. Σπ. Οικονόμου.
Τό VΙ Ιατρικόν Συνέδριον υπό τό έμβλημα
«Υγιεινή της Έργασίας» προσκάλεσε δικαίως
άμέριστο τό ένδιαφέρον της Κυβερνήσεως,
ώς εκπρόσωπος δέ αὐτῆς παρέστη ο ύπουρ-
γός της Έργασίας κ. Λουλακάκης.

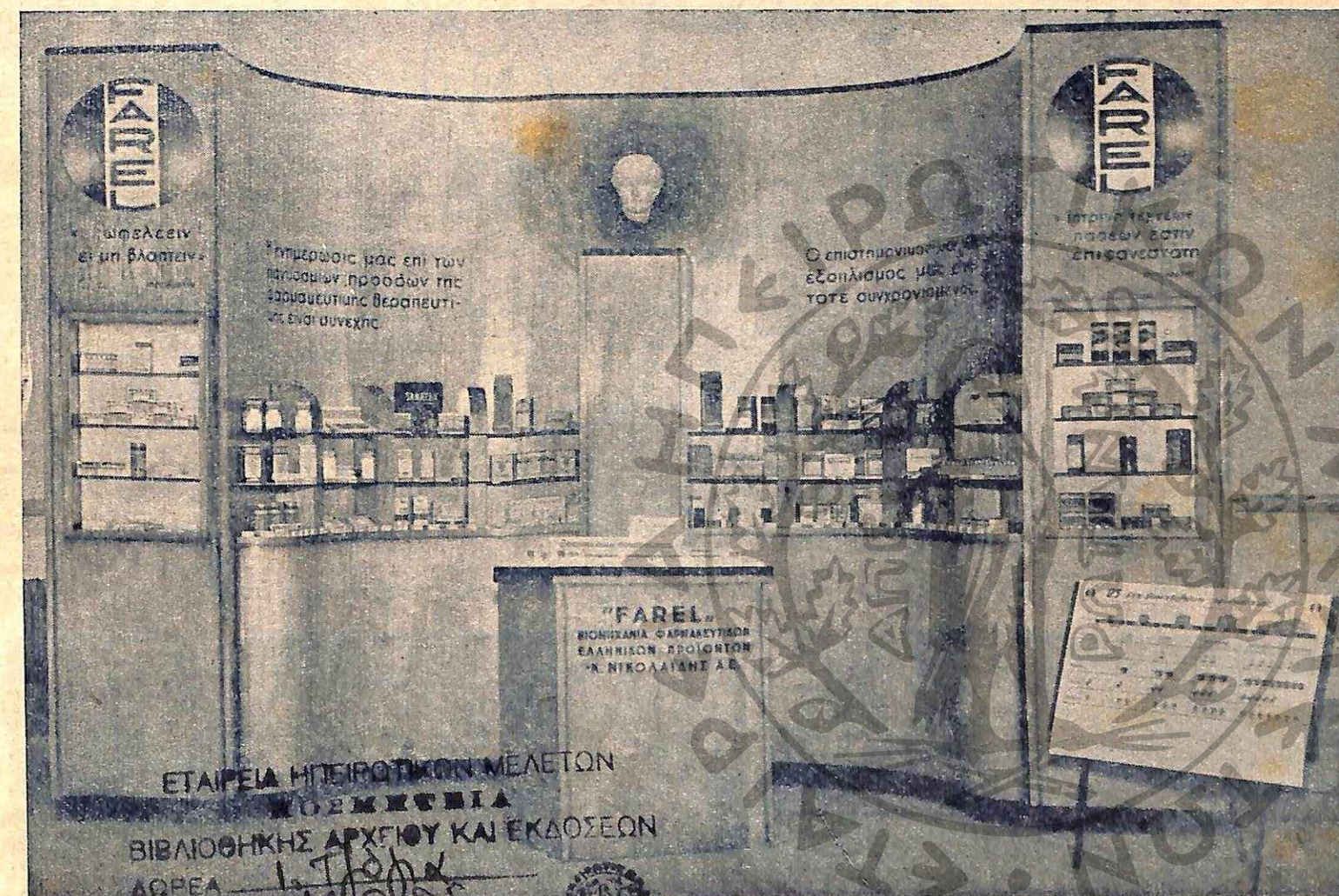
Εις άλλην αίθουσαν ήνοιξεν ταυτοχρόνως

έκθεσις των νεωτάτων προόδων θεραπευτικής
και υγιεινῆς, εις την όποιαν εξέτέθησαν τό
προϊόντα των μεγαλύτερων φαρμακευτικών
οίκων της χώρας.

Έξαιρετικῶν έντύπων προσκάλεσε τό έλ-
ληνοπροπέστατον από απόψεως γραμμών,
απλότητος και συμμετρίας περίπτερον τό
οίκου «FAREL» τό όποτον προσήλκυσε την
ιδιαιτέραν προσοχήν των έπισκεπτών και
πρό του όποτου έφωτογραφήθησαν ή Α. Γ. ή
πριγκίπισσα Μαρία του Γεωργίου και εις
άλλην φωτογραφίαν, ο ύπουργός κ. Λουλακά-

κης μετά του Δημάρχου Πειραιώς κ. Χαρα-
λαμποπούλου και άλλων επισήμων και με-
λών της Ιατροχειρουργικής Εταιρείας.

Συγχαίρομεν ολοφύως τόσον τοῦς σχόν-
τας την πρωτοβουλίαν του Συνεδρίου και
της Έκθέσεως, όσον και τοῦς υπέρ της
υγιεινῆς αγωνιζομένους έλληνικούς φαρμα-
κευτικούς οίκους, διά τὰ μέχρι τοῦδε επι-
τευθέντα λαμπρά άποτελέσματα των αγώ-
νων των.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.750
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.55
ΑΡΙΘ. 36210

ΜΙΑ ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ "ΤΖΑΜΠΑΤΖΗΔΕΣ,"

Τοῦ Δρος ΕΥΑΓΓ. Δ. ΣΑΜΠΥΡΡΟΥ

Ίμαι απόλυτα βέβαιος πὼς δὲν ὑπάρχει γιατρός πὺ νὰ μὴ βασανίζεται ἀπὸ τὰ παράσιτα πὺ ἡ λαϊκὴ ἔκφρασι τὰ δὲν ὀνόμασε «τζαμπατζήδες».

Τὰ παράσιτα «τζαμπατζήδες» εἶναι πολλὰ καὶ

διάφορα. Λαθρεπιβάτες, λαθραναγνώστες, λαθρέμποροι, λαθροθεατές, λαθρόβιοι. Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παράσιτα αὐτὰ ἔχει καὶ τὴν προτίμησί του καὶ δὲ χωρεῖ ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία πὼς τὸ παράσιτο τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου εἶναι τὸ πὺ βασανιστικό. Εἶναι μεγάλη πλάνη τὸ νὰ πιστεύεται πὼς τὸ παράσιτο «τζαμπατζήδες» εἶναι κατὰ κανὸνα ἄπορος ἄνθρωπος. Ὁ «τζαμπατζήδες» γεννιέται «τζαμπατζήδες» δὲ γίνεται. Ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πὺ γίνονται ἀπὸ ἀνάγκη καὶ οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ διαφέρουν κατὰ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐκ γενετῆς «τζαμπατζήδες» καὶ εἶναι συμπαθέστατοι στὸν ἱατρικὸν κόσμον.

Ὁ δὲ δόδοξος «τζαμπατζήδες» εἶναι ἀπαιτητικός, ἀναίδης, ἐνοχλητικός, ὑποκριτής, ψεύτης. Δὲν διστάζει νὰ ἐνοχλήσῃ ἕνα γιατρὸ γιὰ ψύλλου πῆδημα, ἀδιάφορο ἂν εἶναι μεσάνυχτα ἢ ἡμερώματα, ἂν βρέχῃ ἢ χιονίζῃ! Σὲ σταματᾷ στὸ δρόμον καὶ σοὺ γίνεται φόρτωμα νὰ πάρῃς μαζί του ἕνα καφεδάκι. Τὸν ξέρεις καλά, ζητᾷς νὰ τὸν ξεφορτώῃς, τοῦ λὲς πὼς ἦπες πολλοὺς καφέδες ἢ πὼς εἶσαι βιαστικός γιὰτὶ κινδυνεύει κάποιος συνάνθρωπος. Τὸ σκοπὸ τοῦ αὐτοῦ! Ἀδιαφορεῖ καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ συνανθρώπου, ἀδιαφορεῖ ἂν ἕνας ἐπὶ πλῆθον καφὲς θὰ σὲ βλάψῃ! Ἐννοεῖ, σώνει καὶ καλά, μὴ καὶ σὲ γράψω στὸ δρόμον, νὰ σοὺ προσφέρῃ τὸ καφεδάκι γιὰ νὰ σὲ ρωτήσῃ τί πρέπει νὰ κάνῃς γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν αἰμορροΐδου! Ἄλλος πάλι σὲ σταματᾷ γιὰ νὰ σοὺ πῇ πὼς ἡ γυναῖκα του πρῆζεται καὶ ἔχει σκοτοδίνες. «Τί νὰ τῆς κάνῃς γιατρέ μου; Καὶ ἔρεις; Μόνο σ' ἐσένα ἔχει ἐμπιστοσύνη. Τί νὰ τῆς δώσω; Ἐρχεσαι νὰ τῇ δῇς μὴ στιγμὴ; Θὰ

νων!) Πὲς παιδάκι μου καλημέρα στὸ θεῖο... Δὲ σὰς φαίνεται πρῆσμῆνον τὸ ματάκι τοῦ γιατρέ;» Τὴν ἄλλῃ μέρα τοῦ κουβαλοῦσε τὴ Φιφίκα του (5 ἐτῶν). «Γιατρέ ἡ Φιφίκα μου σὰς εἶδε χθὲς στὸν ὕπνον τῆς. Εἶδε πὼς τῆς δίνατε καραμέλες καὶ ἦλθε νὰ σὰς εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ σὰς ρωτήσῃ γιὰτὶ πονάει ἡ κοιλίτσα τῆς». Ἀλλὰ ὁ «τζαμπατζήδες» αὐτὸς πὺ μοῦ εἶχε γίνῃ ἐφιάλης δὲ μὲ σταματοῦσε μόνο στὸ δρόμον καὶ δὲν ἔμενε ἱκανοποιημένος νὰ μοῦ κουβαλᾷ κάθε μέρα ἕνα ἀπὸ τὰ πέντε τοῦ παιδία. Ἐννοοῦσε καὶ γιὰ ψύλλου πῆδημα νὰ μὲ κουβαλᾷ στὸ σπῖτι τοῦ, πότε μεσημεριάτικα,

πότε μεσάνυχτα, πότε μὲ βροχὴ καὶ πότε μὲ χιόνια! Δυὸ χρόνια ἤμουνα «Honoris causa», ὁ γιατρός τῆς πολυμελοῦς τοῦ φαμίλιας. Εἶδα κι' ἔπαθα νὰ τὸν ξεφορτώθω. Τώρα βασανίζει ἄλλο συνάδελφον.

Εἶχα... τὴν τύχη νὰ ἔχω νὰ κάνω καὶ μὲ μιά... «τζαμπατζήδες»! Μὴ εὐεϊδιστάτῃ καὶ ἀπελπιστικὰ φλύαρη κυρία πὺ μὲ σταματοῦσε στὸ δρόμον ὅχι μόνο γιὰ νὰ μοῦ ζητήσῃ κάποια συμβουλή, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μὲ ταράξῃ στὴ λῖμα! Γιὰ τὴ δυστυχία μου ἡ «τζαμπατζήδες» αὐτὴ ἦταν καὶ λιγάκι... κατὰ φαντασίαν ἄσθενης. Εἶδα κι' ἔπαθα νὰ τὴν ξεφορτώθω. Στὸ τέ-

λος τὰ κατέφερα μ' ἕνα πρωτότυπο τρόπο. Μὴ μέρα μὲ σταμάτησε σὲ κεντρικὸ δρόμον: «Τί εὐτυχὲς σύμπτωσις! Καλὰ πὺ σὰς βρῆκα γιατρέ κι' ἔτσι δὲ θὰ κάνω τὸν κόπον νὰ ἴθω τὸ ἀπόγευμα στὴν κλινικὴ σας. Εἶναι δυὸ μέρες τώρα πὺ ἔχω ἕνα δυνατό σφάχτη κάτω ἀπὸ τὸ δεξιὸ μου στήθος. Μοῦ πιάνεται ἡ ἀναπνοή μου. Λέτε νὰ εἶναι τίποτα κακό;»

—Ξεκουμπωθῇτε κυρία μου νὰ σὰς ἐξετάσω ἀμέσως.

Μὲ κύτταξε μὲ ἀπορία:

—Νὰ ξεκουμπωθῶ εἶπατε; Μὲσα στὸ δρόμον;

—Μ' ἀφοῦ στὴ μέση τοῦ δρόμου μὲ ρωτᾷτε, τί περιμένετε νὰ σὰς ἀπαντήσω;

Μὲ κύτταξε μὲ περιφρόνησι, μοῦ γύρισε τὴν πλάτη... καὶ δὲ μὲ ξανασταμάτησε!

Καὶ πῆρα μὴ σκασίλα!...

Ο ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΣ

Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὁ μισητὸς ἀββάς Τερὲ ἔστειλε καὶ κάλεσε τὸν γιατρὸ Μπουβάρ πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπε τὴ στιγμὴ πὺ τοῦ ἔπαιρνε τὸ σφυγμὸ;

—Γιατρέ μου, ὑποφέρω σὴν κολασμένον.

—Ἀπὸ τώρα; ρώτησε ἀπαθέςτατος ὁ Μπουβάρ.

ΕΝΑ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΥΖΙΝΙ

Τοῦ κ. Τ. Α.

κληρα χρόνια γελοῦσαν εἰς βάρος τοὺς οἱ φίλοι τοὺς καὶ φίλοι τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Ὁ παθολόγος Λουζίνι εἶχε μὴ μεγάλη μανία μὲ τὴ γεωγραφία! Ἀφιέρωνε στὴν ὥρα αὐτὴ ἐπιστῆμῃ ὅσες ὥρες τοῦ ἔφινε ἐλεύθερες ἢ ἱατρικῇ. Ὁ μουσικοσυνθέτης Ἑρρίκος Σαντίνι ἦταν ἕνας σαρανταπεντάρης ἐξαιρετικὰ παχύσαρκος. Τόσο πολὺ ἦταν τὸ πάχος τοῦ ὥστε στὴ Σκάλα τοῦ Μιλάνου τοῦ εἶχαν ἰδιαιτέρη πολυθρόνα! Ἐπασχε ὥστόσο ἀπὸ αἰμορροΐδες πὺ πολλὰς φορὲς τὸν κρατοῦσαν στὸ κρεβάτι μέρες καὶ μέρες.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ντανούντσιο, κάθε φορὰ πὺ τὸν ἔβλεπε, τὸν πείραζε μὲ τὴν ἐρώτησι;

—Σὲ τί σημεῖο βρίσκεται σήμερα ὁ γεωγραφικὸς χάρτης τῶν δύο ἡμισφαιρίων σου;

Μὴ μέρα ὁ μεγάλος ποιητὴς ἀρρώστησε καὶ κάλεσε τὸν φίλον τοῦ παθολόγου Λουζίνι. Γνωρίζοντας τὴ μανία πὺ εἶχε ὁ φίλος τοῦ γιατροῦ γιὰ τὰ γεωγραφικὰ προβλήματα τὸν ρώτησε μὲ φιλικὸ ἐνδιαφέρον!

—Πὼς πάει ἡ γεωγραφία;

—Χμ! Πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα γράφουν τώρα τελευταῖα οἱ ἐφημερίδες. Στὸν Εἰρηνικὸ ξεφύτρωσαν τρία ἀκόμα νησάκια, τὸ ἡφαίστειο τῆς Μαρτινίκας ξανάρχισε νὰ γίνεται ἀπειλητικὸ καὶ κάποιο νησί τῆς Ἰαπωνίας κινδυνεύει νὰ καταποντισθῇ.

—Γνωρίζεις τὸ μαέστρο Ἑρρίκο Σαντίνι;

—Ἐχω μὴ καλημέρα μαζί του.

—Εἶναι τέλειος κύριος.

—Καλλιτέχνης εἶναι. Πὼς νὰ μὴ εἶναι τέλειος κύριος;

—Τελευταῖα ἔλαβε δῶρο ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ἕνα ἀριστουργηματικὸ ἀνάγλυφο χάρτη τῶν δύο ἡμισφαιρίων. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἔβλεπε. Πρόκειται περὶ ἀριστουργήματος.

—Ὁ Σαντίνι;.. Καί... νομίζεις πὼς θὰ δεχόταν νὰ μοῦ τὸν δείξῃ;

—Γιατὶ δὲ θὰ δεχόταν; Νὰ μὴ τοῦ τὸν φᾶς;

—Μά... δὲν ἔχω τόσο πολὺ θάρρος μαζί του.

περίφημος Ἰταλὸς ποιητὴς Γαβριήλ Ντανούντσιο ἦταν καὶ θαυμάσιος χιουμορίστας καὶ ἐπικίνδυνος γιὰ τοὺς φίλους τοῦ φαρσέρ. Δυὸ σύγχρονες τοῦ διασημότητος, ὁ παθολόγος Λουζίνι καὶ ὁ μουσικοσυνθέτης καὶ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου Ἑρρίκος Σαντίνι, θὰ μπορούσαν ἂν ζοῦσαν σήμερα νὰ τὸ βεβαιώσουν γιὰτὶ κάποτε τοὺς σκόρπασε μὴ φάρσα μὲ τὴν ὁποία ὁλό-

—Ὡ! Μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ καλοῦ κόσμου! Εἶναι τόσο λεπτομορφωμένος καὶ τόσο πρόθυμος! Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ πᾶς στὸ σπῖτι τοῦ καὶ νὰ τοῦ πῇς πὼς σὲ ἔστειλε ἐγὼ νὰ σοὺ δείξῃ τὸν ἀνάγλυφο γεωγραφικὸ χάρτη τοῦ τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα, κατάκοιτος καὶ ὑποφέρων τρομερὰ ἀπὸ τὴν αἰμορροΐδου, ὁ μουσικοσυνθέτης Σαντίνι πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν θαλαμηπόλον τοῦ πὼς ὁ φίλος τοῦ ποιητῆς Ντανούντσιο τοῦ εἶχε στείλει τὸ φίλον τοῦ γιατροῦ Λουζίνι.

—Ὁ Ντανούντσιο;.. Τὸ Λουζίνι;.. Ἀς ἔλθῃ...

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ Λουζίνι περνοῦσε ἀνυπόπτος στὸ ὑπνοδωμάτιο τοῦ μουσουργου. Γιὰ μὴ στιγμὴ τὰ ἔχασε βλέποντάς τον στὸ κρεβάτι. Δὲν τοῦ εἶχαν πῇ πὼς εἶναι ἄρρωστος.

—Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιατρέ πὺ λάβατε τὸν κόπον νὰ...

—Παρακαλῶ, παρακαλῶ! Ἐγὼ σὰς ζητῶ συγγνώμην. Δὲ φανταζόμουν πὼς θὰ σὰς βρῶ ἄρρωστο στὸ κρεβάτι. Μὲ ἔστειλε ὁ ποιητὴς Ντανούντσιο...

—Ὡ! τὸν καλὸ μου τὸ φίλον! Ἐμαθα πὼς εἶναι κι' αὐτὸς ἄρρωστος. Πὼς πάει;

—Τίποτα τὸ σοβαρὸ. Σὲ δυὸ-τρὲς μέρες θὰ εἶναι στὸ πόδι. Μὲ ἔστειλε νὰ μοῦ δείξετε τὸν ἀνάγλυφο γεωγραφικὸ χάρτη τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

—Ἐ! Ἀφοῦ σὰς στέλνει ὁ φίλος μου Ντανούντσιο...μπορῶ ν' ἀρνηθῶ νὰ σὰς τὸν δείξω; Μὴ στιγμὴ παρακαλῶ...

Ἀνυπόπτος καὶ αὐτὸς ἀνασηκώθηκε λίγο μὲ κόπον καὶ ἔρριξε τὴν κουρτίνα τοῦ κρεβατιοῦ τοῦ. Γιὰ λίγες στιγμὲς ὁ Λουζίνι ἔβλεπε τὴν κουρτίνα νὰ κουνιέται, καί, ξαφνικά, ἡ κουρτίνα τραβήχθηκε πάλι γιὰ νὰ θαυμάσῃ ὁ Λουζίνι ἕνα ἀνάγλυφο γεωγραφικὸ χάρτη τῶν δύο ἡμισφαιρίων πὺ δὲ τὸν φανταζόταν, ἐνῶ ὁ Σαντίνι, μπρούμυτα στὸ κρεβάτι, ἔλεγε συγκινημένος:

—Πόσο μὲ συγκινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ποιητοῦ μας! Σὰς παρακαλῶ νὰ τοῦ διαβιβάσετε τὴ συγκίνησί μου...

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν, εἶναι νοητὸ ὅτι καὶ ὁ γιατρός καὶ ὁ μουσουργὸς ἔκαναν χρόνια ν' ἀλλάξουν χαιρετισμὸ μὲ τὸ μεγάλο ποιητὴ καὶ φαρσέρ.

Τ. Α.

Hemagol
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ ΣΚΕΥΑΣΜΑ

DECAL **EVELPIN**
ἄριστα ἀποτελέσματα

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΑΛΙ ΠΛΑΣΕ!

Του κ. ΤΑΣΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Τί ήθελα γώ να πάω να έπισκεφθώ τον άρρωστο ξάδελφό μου;

Χρόνια και χρόνια είχαμε ν' αλλάζουμε καλημέρα. "Οχι πώς μάς χωρίζε καμιά με γάλη οίκονομια κή διαφορά. Μάλλον το έλλη-

νικό ψωροφιλότιμο μάς είχε χωρίσει. Πρό όχτώ περίπου χρόνων αγαπούσα τρελλά μια θεατρινούλα. Έγώ της πήγαινα λουλούδια και άλλα δώρα κι' εκείνη μουδινε ύποσχέσεις και ύποσχέσεις!

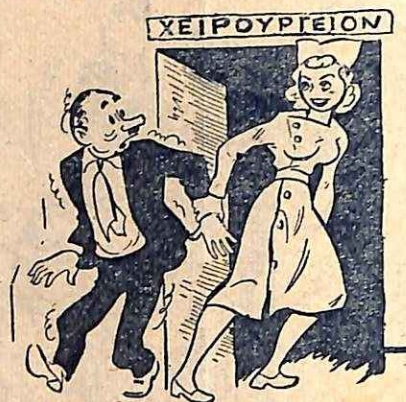
"Ήμουν απόλυτα βέβαιος πώς πλησίαζε ή εύτυχισμένη γιά μένα στιγμή που θά τηρούσε μέρος τουλάχιστον των ύποσχέσεών της, όταν ένα βράδυ, δέ ξέρω πώς, μου κάπνισε και πηγαίνοντας νά τη συναντήσω, πήρα μαζί μου τον ξάδελφό μου. Τί ήθελα και τον πήρα μαζί μου; Την άλλη μέρα ήταν κιόλας δική του! Γκανιαν δηλαδή αυτός που ξεκίνησε άργά απ' την άφετηρία και πλάσε έγώ που ξεκίνησα πρώτος! Αυτό τό άς τό πούμε ά-τοπο, μάς είχε ψυχράνει και είχαμε χρόνια ν' αλλάζουμε καλημέρα. Τό ελληνικό ψωροφιλότιμο! Καταλαβαίνετε! "Εκείνος δέν τολμούσε νά μέ πλησιάσει κι' έγώ είχα την άπαίτηση νά μου ζητηση συνώνμη. Πρέπει ώστόσο νά όμολογήσω ότι κι' οί δυό έπιθυμούσαμε νά μάς παρουσιάσει κάποια εύκαιρία γιά νά σπάσουμε τον πάγο.

Και νά που παρουσιάσθηκε ή εύκαιρία: "Αρρώστησε και μπήκε σέ μια κλινική νά κάνει έγχείρηση. "Οχι και πολύ σοβαρή έγχείρηση! "Αμυγδαλές.

"Ήταν ή εύκαιρία που ού χρόνια και χρόνια περιμέναμε κι' οί δυό γιά νά θάψουμε στη λή-

θη τό παρελθόν. "Αγόρασα λοιπόν ένα κουτί σοκολατάκια και ένα μπουκέτο καιμιά και δυό του δίνω γιά την κλινική. Δακρύσαμε κι' οί δυό απ' τη συγκίνησην. Είπαμε χιλια δυό εύχάριστα πράγματα κι' έτοιμαζόμουνά ύστερα από μια ώρα νά φύγω, όταν ξαφνικά άνοίγει ή πόρτα και μπαίνει μια νοσοκόμα, μά τί νοσοκόμα! Τί αιθέριο πλάσμα ήταν εκείνο; "Από ποιό παράδεισο είχε δραπετεύσει; Κάτι μάτια! "Ωχ! "Η κάθε ματιά της και μια σουβλιά στην καρδιά! Μεγάλα, γαλανά, αμυγδαλωτά! Μά τί χαμόγελο! "Ένα κορμί! Τί κορμί ήταν εκείνο! Τί γραμμές! Κατακόρυφες, όριζόντιες, όρθογώνιες, πλάγιες, παράλληλες, καμπύλες! Οί καμπύλες

προπάντων θά μπορούσαν νά βάλουν στον πειρασμό άκόμη κι' αυτόν τον "Άγιο "Αντώνιο τον άσκητή! "Αποκάυσι γιά μένα! Ταμπλάς! Κεραυνοβόλος έρως! Μιά και κάτω! Νόκ άουτ!

Την άλλη μέρα πρώτος και καλύτερος στην κλινική! "Αλλάζω μαζί της δυό—τρείς κουβέντες. Τί γλυκειά φωνίτσα! Τί θαυμάσιο μετάλλο! Βάζω εις ένέργεια τό βαρύ πυροβολικό. Μεταξύ άλλων λέω στον ξάδελφό μου γιά νά τ' άκούση εκείνη:

—Σήμερα ήλθα μέ τό λεωφορείο γιατί ή κούρσα μου έπαθε κάποια βλάβη.

—Πώς; άγόρασες κούρσα;

—Γωώρα!

Γουρλώνει εκείνη τά μάτια της τ' αμυγδαλωτά. Τσίμπησε! Παίρνω θάρρος! "Η ψυχή μου γεμίζει έλπίδες και την άλλη μέρα τά καταφέρνω νά την συναντήσω στο διάδρομο και της προτείνω μια έκδρομούλα μέ την κούρσα μου.

—Πρίτς! μου άπαντάει και φεύγει γελαστή!

*Πρίτς! Τί ώραία που τό είπε! Και μέ τί ματιά τό συνώδεψε!

Την άλλη μέρα ψάχνω νά βρώ καμιά δανεικιά κούρσα! Κανένας από τούς φίλους μου δέν έχει. Μόνο ένας άνακατεύεται μέ τ' άυτόκίνητα αλλά κι' αυτός δέ μπορεί νά μου διαθέσει παρά ένα φορτηγό πέντε τόννων! Τί νά κάνω; Βρίσκω στην πιάτσα ένα ταξί—κούρσα και δέν άργώ νά συμφωνήσω μέ τόν σωφέρ. Καλό και ύποχρεωτικό παιδί. Καμουφλάρει όσο τό δυνατό τό ταξιμέτρ και έτσι πηγαίνω κάθε άπόγευμα στην κλινική... μέ την κούρσα μου! "Όλα ώστόσο έχουν ένα τέλος στον ψεύτικο αυτό κόσμο και οί άμυγδαλές του ξαδέλφου μου δέ μπορούσαν ν' άποτελέσουν εξαίρεσι. Σέ λίγες μέρες βγήκε από την κλινική. "Η νοσοκόμα—θαύμα τον συνώδεψε... ως την κούρσα μου!

Και τώρα; Πώς νάκανα νά την ξαναδώ; Λίγες μέρες άν έμεινε ό ξάδελφός μου άκόμα στην κλινική, θά την κατάφερνα! "Όσο γι' αυτό ήμουνά βέβαιος! Πώς νά κάνω νά την ξαναδώ; Σκέφθηκα, σκέφθηκα, σκέφθηκα και στο τέλος βρήκα τον τρόπο! "Επρεπε όπωσδήποτε... ν' άρρωστήσω και νά μπώ στην κλινική! "Αφού τό βουνό δέν έννοοόσε νάλθη σ' έμένα θά πήγαινα έγώ στο βουνό! "Ετσι γιά πολλές μέρες θά την έβλεπα κάθε ώρα και κάθε στιγμή... και θά την έψηνα! "Όραίο τό σχέδιο... αλλά... μουλειπε ή άρρώστια! Κι' αυτές οί άναθεματισμένες οί άρρώστιές μόνο όταν δέ τις θέλεις σούρχονται! Νάχα νά κάνω καμιά έγχείρηση σκωληκοειδίτιδος! Πού τέτοια τύ- (Συνέχεια στή σελ. 13)

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ - ΔΙΑΒΟΛΙΣΣΑ

Του Δρος κ. Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

παλλήλου, περίπτωση που ξεφεύγει από τά πλαίσια της φαντασίας ενός χιουμορίστα.

Βιαζόμενος πρό χρόνων νά πεταχτώ ως τό Βολο, άναγκάστηκα νά χωθώ μέσα στο ταχυδρομικό όχημα γιατί δέν είχα προλάβει νά κλείσω θέσι. Συνοδός του ταχυδρομείου ήταν ένας καλβόλος και γελαστός τύπος, ήλικίας πενήντα περίπου χρόνων και τελείως φαλακρός. Φυσικό ήταν νά πιάσουμε κουβέντα. "Ομιλητικός, εύθυμος, δέν άργησε νά μου έμυστηρευθή πώς δέν ήταν δυσαρεστημένος από την τύχη του αλλά είχα τό παράπονο πώς σ' ήλικία τριάντα χρόνων πιάστηκε κορόιδο και πήρε γυναίκα κατά δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερή του!

—Τώρα, μου λέγει, είμαι πενηντάρης και έχω γυναίκα έξηνασπεντάρη! Χωπώ βέβαια τό ξεροκέφαλό μου. Πότε πότε, αλλά τί βγαίνει μ' αυτό; "Όσο κι' άν τό χτυπώ τά πράγματα δέν αλλάζουν.

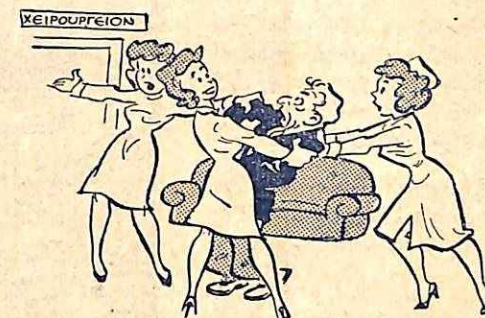
—Και μέ τό νά χτυπάς τό κεφάλι σου, θά τό έσπαζες κάποια μέρα, παρητήρησα γελώντας και δείχνοντάς του μέ τό δάκτυλο μια μεγάλη ούλη που είχε στη γυάλιστερή του φαλάκρα.

"Α! Μιλάς γι' αυτό τό σημάδι; "Αλλη ιστορία αυτή! Γιά δεύτερη φορά στη ζωή μου πιάστηκε κορόιδο! "Ακουσε κι' αυτό τό πάθημά μου άν θές νά γελάσεις...

"Αλλ' άς άφήσουμε την άφήγησι στον ίδιο...

—"Εδώ και είκοσι χρόνια ύπηρετούσα ως ταχυδρομικός διανομέυς στην Κομοτηνή. Καθώς μοίραζα τά γράμματα στα διάφορα σπίτια, γνώρισα πολλούς και μεταξύ άλλων κι' ένα στρατιωτικό γιατρό που μόλις είχε παντρευτή μέ μια πολύ ώραία γιάτρισσα. "Ο στρατιωτικός αυτός γιατρός που ήταν χειρουργός είδε στη φαλάκρα μου—από τότε ήμουνά φαλακρός—ένα μεγάλο ρόζο, ένθύμιο τραύμα-

τος του πρώτου πολέμου και προσεφέρθηκε νά μου τόν άφαιρέσει τελείως δωρεάν, βεβαιώνοντάς με πώς άν δέν τόν άφαιρούσα, θά μου άνοιγε μια μέρα, αυτό τό μικρό πραγματάκι, μεγάλες ιστορίες. "Εγώ δέν τολμούσα ν' άποφασίσω. Δέ μέ πείραζε αυτός ό ρόζος και δέν ήθελα ν' άνοίξω φασαρίες μέ τό κεφάλι μου. Στις προσπάθειες του γιατρού ήλθαν νά προστεθούν και οί προσπάθειες της ώραίας γιάτρισσας, της γυναίκας του. Τούβλο έγώ! Δέ δεχόμουνά μέ κανένα τρό-

πο. Κι' αυτό, γιατί πολλοί άλλοι μέ βεβαίωσαν πώς τό μυαλό μου είχε βγή από τό κρανίο μου και σχηματίζονταν εκείνος ό ρόζος και ότι άν έπιχειρούσα νά τόν άφαιρέσω, θά χανόντουσαν τά μυαλά μου! "Ετσι είχα τά πράγματα όταν μια μέρα μου έδωσαν ένα τηλεγράφημα γιά τη γιάτρισσα. Πήρα μέ χαρά τό τηλεγράφημα νά της τό πάω γιατί ήταν από την άδελφή της που είχε γεννήσει άγόρι. Μυρίστηκα γενναίο φιλοδώρημα. Ποδ νά φανταζόμουνά τί μέ περίμενε. Φτάνω στη γιάτρισσα τρεχάτος. Χτυπώ την πόρτα. "Η γιάτρισσα ήταν όλομόναχη. Μου άνοίγει καί μουδρχεται ταμπλάς! Τί θεία όπτασία! Τί πλάσμα αιθέριο! Τί ζωγραφιά! Τί άγαλμα! Φορούσε μια άραχνούφανη πυτζάμα και μάστιχα έξωμη! Γιά πρώτη φορά στη ζωή μου έβλεπα γυναίκα μέ πυτζάμα και μάλιστα τέτοια γυναίκα μέ τέτοια πυτζάμα! Της δίνω τό τηλεγράφημα μέ τρεμάμενο χέρι. Αυτή διαβάει αλλά τό δικό μου βλέμμα θαμπώνει!

—Πέρασε μέσα φίλε μου νά σου προσφέρω κάτι, μου λέγει μ' ένα άγγελικό χαμόγελο.

"Αλλο πάλι αυτό! Νά περάσω μέσα

Κι' άν έρχόταν ό άντρας της ξαφνικά; "Ο άνδρας της δέ βρισκόταν μακριά! Τό σπίτι του άνδρόγυνου ήταν ένα περίπτερο τριών δωματίων μέσα στο πάρκο του στρατιωτικού νοσοκομείου! Περνώ ώστόσο. Μου προσφέρει γλυκό τό κουταλιού. Τό κουτάλι τρέμει στα δάκτυλά μου ένώ... την καταπίνω μέ τά μάτια! Σβέλτα, άεικίνητη, άνοίγει ένα έρμαρι, παίρνει ένα δεκάφραγκο και μου τό δίνει γελαστή. Εύχαριστώ κι' άναστενάζω. Κάνω νά φύγω αλλά μέ κρατάει.

—Θά πάρης ένα ουζάκι μαζί μου; Νά πάρω ένα ουζάκι μαζί της; "Ολόκληρο γαλόνι, όλόκληρη νταμεζάνα θάπαιρνα! Είς κίνησιν πάλι. Ουζάκια, μεζεδάκια, καράφα μέ νερό παγωμένο. "Εγώ μπανίζω... και σαστίζω. Τρίβω τά μάτια μου μήπως και βλέπω όνειρο. Καταπίνω τό σάλιο μου σάν ροδόσταμο! Γιά μια στιγμή πάει στο τηλέφωνο και την άκούω που μιλάει γαλλικά και γελάει. Τί κρυσταλλινό γέλιο ήταν εκείνο! Κι' όσο σκεπτόμουνά πώς είχα πιαστή κορόιδο κι' είχα πάρει γυναίκα δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερή μου, μουρχόταν νά κρεπάρω! "Αφίνει τό άκουστικό, τσουγυρίζει τά ποτηράκια και κατεβάζουμε τό πρώτο ουζάκι. "Αστεία έκείνη, άστεία έγώ! Ξαναγεμίζει τά ποτηράκια και μένω σάν άπολωμένος βλέποντάς την νά κλειδώνει την πόρτα και νά εξαπλώνεται νωχελικά στο κρεβάτι! Θεέ και Παναγία μου! Κλείδωσε! Τί στάσι ήταν εκείνη! Χίλιες σκέψεις περνούν από τό κλούβιο μου τό κεφάλι! Είχε γούστο νά μέ βρήκε του γούστου της! Είχε γούστο νά... Μου έρχονται ζαλάδες! Τρέμω σύγκορμος πιά! Και ξαφνικά, τά πράγματα αλλάζουν! "Ο άγγελος μέ την άραχνούφανη πυτζάμα γίνεται τρισκατάρτος! Πετιέται σά μέγαιρα από τό κρεβάτι, μου σκάζει ένα ντουμπλέ χαστούκι, μου πετάει τό πηλήκιο μου στο πάτωμα, πετάει μακριά τά μεταξένια πασουμάκια της, άναμαλλιάζεται κι' άρχίζει νά στριγγλίζει.

—Θά σου δείξω έγώ παληάνθρωπε νά έπιτίθεσαι σέ μια άνυπεράσπιστη γυναίκα!

Τά χάνω! Μουδρχεται σκοτοδίνη. "Όλα στριφογυρίζουν στα μάτια μου! Κι' ένώ έκείνη εξακολουθεί νά στριγγλίζει, άκούω μέ φρίκη δυνατούς κτύπους στην πόρτα και μια άγρια άνδρική φωνή (Συνέχεια εις την σελίδα 11)

SPASMOLYSIN

Η έπιτυχεστέ-
ρα άντισπασμω-
δική σκευαγία

ΕΝΕΡΙΓΓΗ ΔΕΚΑ
Αριστα άποτελέσματα

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

Χετικά με δσα γράφω σε άλλη στήλη για τους «τζαμπατζήδες» έχω να προσθέσω ότι οι γιατροί που εξασκούν στην έπαρχία υποφέρουν πολύ περισσότερο απ' αυτή την πληγή. Γιατί ο χωριάτης νομίζει ότι ο γιατρός είναι υποχρεωμένος να τον θεραπεύει δωρεάν. "Αν μάλιστα προσθέσετε στα γνωστά κόλπα των «τζαμπατζήδων» των πόλεων και την κουτοπονηρία του χωριάτη, θα παραδεχθίτε ότι η ζωή ενός γιατρού που εξασκεί στην έπαρχία, κάθε άλλο παρά ευχάριστη είναι.

Γνωστός συνάδελφος που εξήσκησε χρόνια στην έπαρχία, μου διηγήθηκε τον τρόπο με τον οποίο ξεφορτώθηκε ένα τέτοιο τακτικό πελάτη που του είχε γίνει κυριολεκτικώς κουνοῦπι!

"Ενα πρωί, κοντά στην αγορά της κωμοπόλεως, ο συνάδελφος βρισκόταν στο σπίτι ενός άρρωστου πελάτου του. Είχε αφήσει το αλογό του στην πόρτα του σπιτιού, δεμένο σ' ένα δένδρο. Μόλις βγήκε από το σπίτι, με δυσφορία είδε τον «τζαμπατζή» να περιποιήται το αλογό του.

—Μάτι να μη το πιάση γιατρέ το ζώο σου! Φτοῦ του να μη βασκαθῇ! Δυο οκάδες κριθάρι τοῦβαλα και τῶφαγε μονομιᾶς!

Μιλώντας, ἔκανε πῶς ἔδιωχνε κάποια μυίγα από την κοιλιά του ζώου.

—Εὐχαριστῶ πολύ, ἀποκρίθηκε ὁ συνάδελφος πού ἦταν βέβαιος πῶς ὁ πονηρός χωριάτης ὄχι δυο οκάδες ἀλλά οὔτε δυο δράμια κριθαριοῦ εἶχε δώσει στοῦ αλογό του.

—Εἶδα τὸ ζῶο σου γιατρέ, κατάλαβα πῶς εἶσαι πάνω καὶ σε περίμενα, συνέχισε ὁ χουβαρδᾶς πελάτης.

—Γιατί; Τί τρέχει;

—Κάτι ἔχω γιατρέ μ', ἀλλά δὲν ξέρω τί ἔχω. Ζαλάδες, κωμάρες..

—Γύρνα πρὸς τὸν ἥλιο, ἀνοίξε τὸ στόμα σου, κλείσε τὰ μάτια σου καὶ βγάλε τὴ γλῶσσα σου.

"Αὐνοποπτος ἐκεῖνος ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῇ ἐνῶ ὁ συνάδελφος ἔσπευδε ν' ἀπομακρυνθῇ! Φαντασθῇτε τώρα τὴν κατάληξί του ὅταν σὲ λίγο ἀνοίξε τὰ μάτια του καὶ ἀντὶ τὸ γιατρό ἀπέναντί του, εἶδε πληθὸς περιέργων πού τὸν εἶχαν περιτριγυρίσει καὶ κάγαζαν καθὼς αὐτὸς ἔδιωχνε τὶς μυίγες ἀπὸ τὸ ἀνοιχτό του στόμα. Οὐδέποτε δικαιώθηκε τόσο τὸ ἐπιμύθιο τοῦ Λαφονταίν: «Αἰσθάνεται τις διπλὴ εὐχαρίστησι ἀπατῶν ἓνα πονηρόν».

ΕΥΑΓΓ. Δ. ΣΑΜΠΥΡΡΟΣ

Τι διηγούνται οι άρρωστοί ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

γνωστός μουρμούρης άρρωστος, πού συνήθως μᾶς δίδει τὸ θέμα αὐτῆς μας τῆς στήλης αὐτῇ τῇ φορὰ μᾶς ἔβαλε σὲ τρεχάματα.

Τοῦ κάκου τὸν ἀναζητήσαμε σὲ σαλόνια γιατρῶν καὶ σὲ διάδρομους νοσοκομείων. Εἶχαμε ἀρχίσει νὰ πιστεύουμε πῶς αὐτῇ τῇ φορὰ τὸ περιοδικό μας θὰ ἐμφανιζόταν χωρὶς τὴ συνεργασία του, ὅταν ὅλως τυχαίως τὸν εἶδαμε θρονιασμένο σ' ἓνα τραπέζι λαϊκῆς ταβέρνας. "Ετρωγε λυπημένος μαρίδες καὶ λαχανοσαλάτα καὶ ἔπινε σκεπτικὸς καὶ ἀπνευστὶ ὀλόγες ποτηριᾶς ρετσίναςτου.

—Σὺ ἐδῶ;

—Καλῶς τὰ παιδιά. Καθῆστε νὰ γίνουμε περισσότεροι.

—Θὰ καθήσουμε βέβαια γιατί σὲ γυρεύαμε. "Αλλά τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὕφος πού ἔχεις;

—Δηλαδή; Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ὕφος μου;

—Σὰ κατσουφιασμένο.. σὰ λυπημένο.. φαίνεσαι σὰ στενοχωρημένος.

—Καὶ εἶμαι. "Ασχημα τὰ μαντάτα μου.

—Γιὰ λέγε λοιπὸν καὶ μᾶς ἔσκασες!

—"Ο γιατρός μου ἀπαγόρευε καὶ τὸ κρασί. "Αντε νὰ δοῦμε τί ἄλλο θὰ βρῇ νὰ μοῦ ἀπαγορεύῃ.

—Καὶ γι' αὐτὸ εἶσαι λυπημένος;

—Γι' αὐτό.

—Καὶ γι' αὐτὸ κατεβάζεις σὰ νεροχύτης τὰ κατσαράκια;

—Γι' αὐτό. Μοῦ εἶπε πῶς ἂν δὲν πάψω νὰ πίνω θὰ τυφλωθῶ.

—Καὶ πίνεις;

—Καὶ βέβαια πίνω. Πῶς θὰ ξεχάσω ἂν δὲν κατεβάσω τὰ σχετικά μου;

—Καὶ δὲν σὲ τρομάζει ὁ κίνδυνος; Θέλεις λοιπὸν νὰ στραβώῃς; Νὰ χάσης τὰ μάτια σου;

—"Ωχ ἀδελφέ! Δὲν μᾶς ἀπαρτᾶς καὶ σὺ μὲ τοὺς ἀφορισμούς σου;

—"Αλλά, δυστυχισμένη ἄμυαλε, σκέφθηκες ποῖα θὰ εἶναι ἡ ζωὴ σου ἂν στὸ τέλος μείνης χωρὶς μάτια;

—Βρὲ ἄσε με ἥσυχο! "Εδῶ καταρρέει ἀπὸ τὰ θεμέλια ὀλόκληρο τὸ σπίτι καὶ μοῦ ζητᾶτε νὰ προσέξω νὰ μὴ σπάσουν τὰ τζάμια;

Ο ΙΔΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Η ΑΨΥΧΗ ΔΟΝΑ ΕΛΒΙΡΑ

υγχάνει γνωστό ότι οι περισσότεροι από τους λεγόμενους «μεγαλομανείς» τρελλούς, που ποιούν τας διατριβάς των στά διάφορα φρενοκομεία όλου του κόσμου, νομίζουν πως είναι... μεγάλοι Ναπολέοντες!

Όστόσο, είχα την τύχη να συνομιλήσω μέσα σε νευρολογική κλινική με κάποιον από τους άτυχους αυτούς «μεγαλομανείς» που νόμιζε πως ήταν... ο Δόν Ζουάν!

Από επαγγελματικό ενδιαφέρον, στη Γαλλία εύρισκόμενος, έπεσκέφθηκα μία από τις πιο φημισμένες νευρολογικές κλινικές. Κατά την ώρα της επίσκεψής μου, πολλοί από τας τροφίμους, οι τελείως ακίνδυνοι τρόφιμοι της κλινικής, περιφέροντο ελεύθεροι αλλά υπό την επίβλεψη νοσοκόμων, στους δλοκάθαρους δρομίσκους του άπεραντου πάρκου που πλαισίωνε την κλινική.

Ξαφνικά, ένας από αυτούς, χλωμός και συμπαθητικός νέος τριάντα το πολύ χρόνων με πλησίασε για να με ρωτήσει με το πιο φυσικό τρόπο:

—Φίλτατε κύριε, έχω να σας ζητήσω να μου λύσετε μία άπορία: Θά μπορούσατε να μου πείτε τί καλό μπορεί να περιμένη κανείς από μία γυναίκα... που σκέπτεται με τὰ στήθια της;

—Με τὰ στήθια της;

—Ναί! Σας φαίνεται παράξενο; Έχω γνωρίσει από πολύ κοντά μυριάδες γυναίκες, αλλά αυτή είναι μοναδική... στην τρέλλα της! Το μυαλό της είναι σὰ στήθια της και όσο για τὸ κρανίο της είναι τελείως άδειο! Τί καλό μπορώ να περιμένω απ' αυτή την τρελλή;

Καθώς τὸν κύτταξα, σκέφθηκα πως ὁ καθένας από τους τροφίμους ἑνὸς φρενοκομείου θεωρεῖ... τρελλούς ὅλους τους άλλους και πήρα τὴν απόφαση να προσποιηθῶ τὸν τρελλὸ γιὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῶ ὅσο τὸ δυνατό γρηγορώτερα.

—Φίλτατε, τοῦ ἀπαντῶ, παίρνοντας ἕνα μυστηριώδες ὕφος, ἀπόψε θά φάω μιά μάγισσα κονσέρβα γιὰ νὰ εἶναι ἑλαφρὺ τὸ στομάχι μου καὶ τὰ μεσάνυχτα θά ξέρω νὰ σοῦ ἀπαντήσω.

—Τί πράγμα;

—Ποῦ κάθεται νὰ ἔλθω νὰ σέ βρῶ νὰ τὰ ποῦμε;

—Έγώ; Ποῦ κάθομαι ἐγώ; Δὲν ξέρεις ποῦ κάθομαι; Δὲν ξέρεις λοιπὸν ποῖός εἰμαι; Εἰμαι ὁ Δόν Ζουάν. Σὺ, ποῖός εἶσαι;

—Έγώ; Έγώ εἰμαι ὁ Συρανὸ ντὲ Μπερζεράκ!

—Ὁ Συρανὸ ντὲ Μπερζεράκ; Καὶ ποῦ εἶναι ἡ μύτη σου;

—Μοῦ τὴν ἔφαγαν τὰ ποντίκια.

—Τὴ μύτη σου; Μήπως εἶσαι τρελλὸς καὶ ἄδικα χάνω τὸν καιρὸ μου μαζὺ σου; Έλα! Έλα νὰ σοῦ παρουσιάσω τὴ Δόνα Έλβιρα, τὴν ἀγαπημένη μου. Χρυσὴ γυναίκα. Μόνο ποῦ ἔχει τὸ μυαλό της σὰ στήθια της.

Καὶ πίνοντάς με ἀπὸ τὸ χέρι με τράβηξε κοντὰ σὲ μιά καρέκλα, ὑποκλίθηκε μπροστὰ της σὰν τέλειος ἱππότης τοῦ παλαιοῦ καιροῦ... καὶ μοῦ τὴν παρουσίασε:

—Κύριε Ντ' Άρτανιάν, ἔχω τὴν τιμὴ νὰ σας παρουσιάσω τὴν ἀγαπημένη μου Δόνα Έλβιρα..

—Ὁχι Ντ' Άρτανιάν.. Ὁ Συρανὸ ντὲ Μπερζεράκ εἰμαι.

—Δὲν ξέρεις τί λές! με διακόπτει ἀπότομα. Ξέρω ποῖός εἶσαι! Πῶς μπορῶ ὥστόσο νὰ παρουσιάσω σὸ αἰθέριο αὐτὸ πλάσμα ἕνα ἱππότη που τοῦφαγαν τὰ ποντίκια τὴ μύτη;

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔπαψα πιά νὰ ὑπάρχω γι' αὐτὸν γιατί ἔριξε ὅλη τὴν προσοχή στὴ λατρευτὴ τοῦ Δόνα Έλβιρα!

Ύστερα ἀπὸ λίγο μοῦ ἔλεγε σχετικὰ με τὸν ἄτυχο αὐτὸ νεὸ ὁ διευθυντὴς τοῦ ψυχιατρείου:

—Ὁ νέος αὐτὸς ἔχασε τὰ λογικά του με τὸν βίαιο θάνατο μίας νέας ποῦ τὴν λάτρευε. Εἶχε ἐκδράμει μαζὺ της στὴν ἔξοχή καὶ τὸ αὐτοκίνητό τους συνεκρούσθη με ἕνα καμιόνι. Έκείνη πολτοποιήθηκε. Αὐτὸς μολοντὸ δὲν ἔπαθε παρὰ μόνο ἀσήμενες ἀμυχές, ἔχασε τὰ λογικά του ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες. Γι' αὐτὸν, ὅλες οἱ γυναῖκες πέθαναν τὴν ἴδια στιγμή ποῦ πέθανε ἡ ἀγαπημένη του. Νομίζει πως ἡ Δόνα Έλβιρα του μεταμφιέζεται διαρκῶς πότε σὲ ἄψυχο καὶ πότε σὲ λουλουδάκι. Σήμερα σύμφωνα με ὅσα μοῦ εἶπατε, πιστεύει πως ἡ καρέκλα ποῦ σὰς ἔδειξε εἶναι ἡ Δόνα Έλβιρα του. Εἶναι ἀνίαντος ἀλλὰ τελείως ακίνδυνος. Τὸ μόνο κακὸ ποῦ κάνει ἐδῶ μέσα, εἶναι ὅτι ρημάζει τὰ λουλουδία τοῦ πάρκου! Καὶ τὰ ρημάζει πότε γιὰ νὰ προσφέρῃ ἀνθοδέσμη σὲ κάποιον ἑπιπλο, πότε γιατί νομίζει πως τὸ ὠραῖο λουλουδάκι ποῦ βλέπει εἶναι ἡ λατρευτὴ του! Μόνο τοὺς πανσέδες δὲν καταστρέφει ἀλλὰ καθὼς τοὺς βλέπει λέγει τὴ μόνη λογική του φράση: «Πανσέ, σημαίνει σκέψις, καὶ, δὲν εἶναι δυνατό νὰ εἶναι ἡ Δόνα Έλβιρα μου αὐτὴ, ἀφοῦ οἱ γυναῖκες ὅλες εἶναι ἄμυαλες».

Ο ΑΝΩΔΥΜΟΣ

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ

Μιά γυναίκα ρώτησε τὸν περίφημο παθολόγο Μπουβάρ γιὰ τὴν ἀξία ἑνὸς φαρμάκου ποῦ διαφημιζόταν.

—Κυρία μου, ἀποκρίθηκε ὁ Μπουβάρ, μὴ ἀμελήσετε νὰ τὸ πάρετε πρὶν αὐτὸ πάψη νὰ θεραπεύη.

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΩΝΥΜΙΩΝ

ΜΑΡΜΠΟΥΑ ΚΑΙ ΜΑΡΜΠΟΥΑ

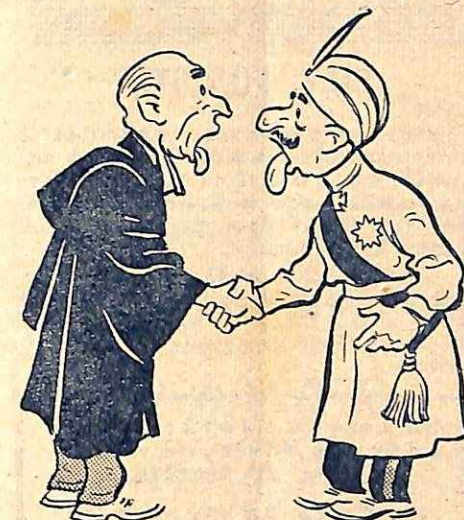
Ὁ Άσκερ—Χάν, πρεσβευτὴς τῆς Περσίας στὸ Παρίσι ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α', ἀρρώστησε μόλις ἔφθασε στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ μεγαλύτερος γιατρός τῆς Γαλλίας ἦταν τότε ὁ παθολόγος Μαρμποῦα, διέταξε τὸ προσωπικό τῆς πρεσβείας νὰ τὸν καλέσουν στὴν πρεσβεία γιὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ.

Ὁ ὑπάλληλος ὥστόσο τῆς πρεσβείας ἔκαμε κάποιον μικρὸ λάθος. Ἀντὶ νὰ καλέσῃ τὸν γιατρὸ Μαρμποῦα, καλέσε τὸν πρόεδρο τοῦ κακουργιοδικείου ποῦ ὀνομαζόταν Μαρμποῦα καὶ αὐτὸς καὶ ποῦ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση ἢ συγγένεια με τὸν γιατρὸ Μαρμποῦα.

Ὁ πρόεδρος τοῦ κακουργιοδικείου κολακεύτηκε με τὴν πρόσκλησι. Κατὰ σατανικὴ σύμπτωσι ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ σὲ λίγες μέρες κάποιον Πέρση κακοποιὸ καὶ ὑπέθεσε πως ὁ πρεσβευτὴς τῆς Περσίας θὰ τοῦ ζητοῦσε νὰ ἐπιδείξῃ ἐπιείκεια!

Εφόρσε λοιπὸν τὴ μεγάλη του στολή, ἀνέβηκε σ' ἕνα μόνιμπο ἄμαξάκι καὶ πήγε στὴν Περσικὴ πρεσβεία.

Ὁ Άσκερ Χάν τὸν δέχθηκε στὸ ἰδιαίτερό του διαμέρισμα καί, μὴ

γνωρίζοντας οὔτε λέξι γαλλικά, ὑποκλίθηκε μπροστὰ του, τοῦ ἔδωσε τὸ

χέρι του κι' ἀνοίγοντας τὸ στόμα του ἔβγαλε τὴ γλῶσσα του!

Ὁ Μαρμποῦα γιὰ μιά στιγμὴ τάχασε γιατί κάθε ἄλλο παρὰ τέτοια ὑποδοχὴ περίμενε, ἀλλὰ σκέφθηκε πως αὐτὸς θὰ ἦταν... ὁ περσικὸς χαιρετισμὸς καὶ καθὼς ὁ Άσκερ—Χάν τοῦ κρατοῦσε σφιχτὰ τὸ χέρι, ἔβγαλε κι' αὐτὸς τὴ γλῶσσα του καὶ περίμενε τὴ συνέχεια!

Καὶ ἡ συνέχεια δὲν ἄργησε!

Χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὸ χέρι τοῦ Μαρμποῦα, ὁ Άσκερ—Χάν ἔδωσε κάποια διαταγὴ στὸν ὑπηρέτη του. Ὁ ὑπηρέτης βγῆκε βιαστικὸς καὶ ἐπανήλθε σὲ λίγες στιγμὲς κουβαλώντας ἕνα «ἀκατονόμαστο» δοχεῖο ποῦ τὸ πλησίωσε ὡς τὴ μύτη τοῦ Μαρμποῦα. Ὑπῆρχε μέσα στὸ δοχεῖο ἐκεῖνο μεταξὺ «ἄλλων» καὶ κάποιον χονδρὸ σκουληκι ποῦ σάλευε! Αὐτὸ τὸ σκουληκι εἶχε ἀνησυχίσει τὸν Άσκερ—Χάν!

Τὸ ἀπρόοπτο αὐτὸ τῆς συνωνυμίας γνώσθηκε σ' εὐρύτατο κύκλο, ἔφθασε ὡς τὴν Αὐλὴ καὶ διεσκέδασε τὸ μεγάλο Κορσικανὸ κατακτητὴ.

Δρ. Α. Χ.

ΜΙΑ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ-ΔΙΑΒΟΛΙΣΣΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴν σελίδα 7)

νή, κάτι σὰ γαύγισμα μανδρόσκυλου: —Ἀνοίξτε! Ἀνοίξτε καὶ σας ἔφαγα!

Κακαρώνω! Ὁ ἄνδρας τῆς! Ὁ ἄνδρακλὰς τῆς! Πάω χαμένος!

—Τὸ κλειδί! στριγγιζέι ἡ στρίγγυ! Ποῦ ἔκρυψες τὸ κλειδί ἄνανδρε; Δῶσε μου τὸ κλειδί νὰ μὴ σοῦ βγάλω τὰ μάτια!

Στὸ τέλος, κι' ἐγὼ δὲν κατάλαβα πῶς, ἀνοίγει με πάταγο ἡ πόρτα καὶ ἐμφανίζεται ἑξαλλος, ἑξαγριωμένος ὁ σύζυγος. Έκείνη πέφτει σὰν ἀποκαμωμένη σ' ἕνα κάθισμα. Έγὼ τὸν κυτᾶζω σὰν πεθαμένος!

—Ἀθλία! οὐρλιάζει ἐκεῖνος! Μὲ ἀπατοῦσες λοιπὸν μ' αὐτὸ τὸν χάχα;

—Σοῦ ὀρκίζομαι ἀγάπη μου! Εἰμαι ἀθῶα! Αὐτὸς ὁ παληάνθρωπος κλείδωσε τὴν πόρτα καὶ μοῦ ἐπετέθηκε ἀλλὰ ἐγὼ ὑπερασπίσθηκα καὶ πάλαιψα σὰν τίγρις γιὰ τὴν τιμὴ σου!

—Έτσι λοιπὸν ἄθλιε; Τόλμησες παληάνθρωπε; Καὶ δὲ σκέφθηκες παληοτόμαρο πῶς ἐγὼ, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, ἑξεοίλισσα ἕναν αὐθάδη ποῦ τόλμησε γὰ τῆς προσφέρει τὸ κάθισμά του μέσα στὸ τράμ; Θὰ σέ σκο-

τώσω καὶ θὰ χάσης καὶ τὴ θέσι σου! Καὶ ἀρπάζοντας ἕνα νυστέρι ὀρμάει νὰ με ξεκοιλιάσῃ.

Τρέχει ἐκείνη καὶ τοῦ ἀρπάζει τὸ χέρι.

—Μὴ ἀντρούλη μου! Μὴ! Σκέψου τὴν ὑπόληψή μου! Τί θὰ πῇ ὁ κόσμος; Ἀκόμα δὲν ξεχάστηκε ὁ πρῶτος σου φόνος!

Έγὼ εἰμαι πιά περισσότερο πεθαμένος παρὰ ζωντανός. Παρακαλῶ ὅλους μου τοὺς ἀγίους νὰ γίνῃ γρήγορα ὅ,τι ἔχει νὰ γίνῃ!

Έκείνος συγκρατιέται ἀλλὰ με κυτᾶται βλοσυρὰ:

Έχε χάρι βρὲ ποῦ σκότωσα τὸν πρῶτο καὶ δὲ θέλω νὰ ξανακουστῇ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας μου. Ἀλλὰ δὲ θὰ περάσῃ ἔτσι τὸ πράγμα! Θὰ σὲ σ' ἀκατέψω γιὰ νὰ με θυμᾶσαι σ' ὅλη σου τὴ ζωὴ! Θὰ σοῦ κόψω τὸ ἕνα... νεφρό!

—Θεοῦλη μου! ψιθυρίζω ἐγὼ με φωνὴ σβυσμένη.

—Μπράβο! λέει ὁ τρισκαράτος ἄγγελος! Θὰ τοῦ τὸ κόψω ἐγὼ ἡ ἴδια τὸ ἕνα... νεφρό καὶ θὰ τοῦ τὸ δώσω στὸ χαρτί! Νὰ μάθης νὰ μὴ εἰσαι σάτυρος!

Ἀνάθεμά με ἂν θυμᾶμαι πῶς συνεχίσθηκα τὰ πράγματα. Τὸ μόνο ποῦ

ἀμυδρὰ θυμᾶμαι εἶναι ὅτι με ἄρπαξαν δυὸ-τρεῖς νταγλαράδες με μπλουζες καὶ με ἔσυραν στὸ χειρουργεῖο, ὅπου εἶδα τὴν γιάτρισσα ὅχι με τὴς πυτζάμες τῆς πιά ἀλλὰ με μπλουζά! Χωρὶς νᾶμαι σὲ θέση ν' ἀντιτάξω τὴν παραμικρὴ ἄμυνα δέχτηκα κατὰμουτρα μιά μάσκα. Μιά δυνατὴ μυρωδιά μοῦ πήρε ὅσο λογικὸ μοῦ εἶχε ἀπομένει καὶ τέξα ἐγὼ! Ὅταν ὕστερα ἀπὸ ὧρες ξαναῆλθα, στὰ λογικά μου, βρέθηκα ἑαπλωμένος σ' ἕνα κρεβάτάκι. Μ' ἀγωνία ψάχτηκα καὶ βεβαιώθηκα πως καὶ τὰ δυὸ μου τὰ νεφρά βρισκόντουσαν στὴ θέση τους ἀλλὰ ἐνοιώθα βαρὺ σὰ μολυβένιο τὸ κεφάλι μου καὶ ψαύοντάς τὸ τὸ βρῆκα φασκιωμένο.

Ύστερα ἀπὸ λίγο ἐμφανίζόταν γελαστή ἡ διαβολίσσα:

—Ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχε! Καὶ θὰ τὸ χρωστᾷς σ' ἐμένα! Έτσι εἰμαι βεβαία πως στὴ ζωὴ σου ὅλη θὰ θυμᾶσαι κι' ἐμένα καὶ τὸν ἄνδρα μου. Τὸν θέλεις τώρα τὸ ρόζο τοῦ κεφαλιοῦ σου νὰ σοῦ τὸν φέρω στὸ χαρτί;

—Νὰ φιλε μου τί εἶναι αὐτὴ ἡ οὐλὴ ποῦ βλέπεις στὴ φαλάκρα μου. Ἀπὸ τότε δὲν παύω νὰ λέω σ' ὅλους καὶ σ' ὅλες: Ξορκισμένοι με τὸν ἀπήγανο νᾶναι οἱ γιατροί!

ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἱατρός—Θεσσαλία

Εὐγευστον
Τονωτικόν
Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως

ΣΤΗΛΕΝΟΛ

Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως
Τονωτικόν
Εὐγευστον

ENTEROFORMINE

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΛΟΙΜΩΣΕΩΝ

ΠΑΛΙ ΠΛΑΣΕΙ!

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 6)

χη! Και όμως έπρεπε να κάνω όπωσ-
δήποτε μια οποιαδήποτε έγχειρσι!
"Ας μου έστειλε ο Θεούλης μου καμ-
μια πέτρα στα νεφρά, καμμία περι-
τή απόφουσι, κανένα έλκος του δωδε-
καδακτύλου ή έστω και καμμία πυώ-
δη άμυγδαλίτιδα! Βρήκα! "Εχω άμυγ-
δαλές! Θά πω πως έχω άμυγδαλές!
Θά θυσιάσω τις άμυγδαλές μου! Ποιός
δὲ θά θυσίαζε τις άηδεις άμυγδαλές
του για κείνα τα θαυμάσια άμυγδα-
λωτά μάτια; Τις έρεθίζω με κάθε εί-
δους έρεθιστικές γαργάρες, καπνίζω
καρδαμόφυλλα και τσουκνίδες και μία
και δυό τρέχω... στον άμυγδαλόλογο!
—Δόκτωρ με βασανίζουν οι άμυγδα-
λές μου. "Ηλθα να μου τις κόψης. "Ε-
να κρεβάτι παρακαλώ στην πρώτη
θέσι.

—Νά σὰς τις κόψω είπατε; Νά τις
δοῦμε. Μπορεί και να μη θέλουν κό-
ψιμο. "Ανοίξτε το στόμα σας...
Καθρεφτάκι στο κουτέλο, κουταλά-
κι στο χέρι, ηλεκτρικό φῶς, άλλες
διαβολοεφευρέσεις μου φέρνουν τρε-
μούλες! Είχε γούστο να μου πη πως
δὲν έχω ανάγκη έγχειρήσεως!

—Χμ! Ένας μικρός έρεθισμός; Τιπο-
τένια πράγματα!

—Τι λὲς γιατρέ μου! "Εγὼ υποφέρω!
"Εχω δέκατα και εικοσάδες, έχω ζα-
λάδες, κοντεύω να κάνω στομαχικά,
κοντεύω να πάθω σπαιμία. Πρέπει
να μου τις κόψετε!

—Μά... δὲν είναι ανάγκη. Θά σὰς
δώσω μία γαργάρα καί...

—Δηλαδή; "Εννοείτε να μεγαλώσω
το κακό για να επέμβετε με το νυστέ-
ρι σας; "Εγὼ έννωδ να τις πετάξω
από τώρα! Πριν το κακό θεριέψη! "Η
κάθε άρρώστια πρέπει να χτυπιέται
κατακέφαλα άμέσως μόλις εμφανίζε-
ται! Δὲν ακούω τίποτα! Θά μου τις
πετάξετε! "Αν άρνηθήτε εἰς θ' απο-
ταθῶ σ' άλλο άμυγδαλόλογο! Αυτό
θα με στενοχωρήσει πολύ! γιατί μόνο
σὲ σὰς έχω έμπιστοσύνη.

—Τέλος πάντων... αφού επιμένετε...
"Εγὼ θά ήθελα να προσπαθήσω να σὰς
θεραπεύσω χωρίς έγχειρήσι.

—Μόνο στο νυστέρι έχω έμπιστο-
σύνη. Μη μου μιλάτε για φάρμακα.
Δὲ παίρνω οὔτε άσπιρίνη!

—"Ελάτε μεθαύριο. Θά έχω διαθέσι-
μο κρεβάτι στην πρώτη θέσι.

Τι εὐτυχία! Τά κατάφερα μία χαρά!
Δὲ βλέπω την ώρα πότε να πάω να
ξαπλώσω την άριδα μου στην κλινι-
κή! "Υστερα από την έγχειρήσι θά
της έλεγα τι θυσία έκανα για το χα-
τήρι της και έτσι θά τη συγκινοῦσα!

"Εσήμανε τέλος και η εύλογημένη
στιγμή. Με πηγαίνουν στο κρεβάτι
μου, μου παίρνουν αίμα, με ποτίζουν
καθάρσια! Τι εὐτυχία!

Θά βλέπω ὥστόσο τη νοσοκόμα—
θαῦμα. τη νοσοκόμα—κόμματο, τη
νοσοκόμα—βόμβα άτόμου! Αυτή σί-
γουρα θ' αναλαμβάνη καθήκοντα και
εὐθύνες μετά την έγχειρήσι. "Ετσι
θάναι...

Συγκινημένο αλλά τρισευτυχισμένο
με πηγαίνουν στο χειρουργείο. Με κα-
θηλώνουν στην πολυθρόνα. "Ο άμυγ-
δαλόλογος πλένει τα χέρια του. Τράγ-
κα - ντρούγκα τα εργαλεία πάνω στα
κρυστάλλα. Ρίχνει έγὼ! "Ω! νοσοκόμα,
νοσοκόμα! Γιατί να μην είσαι παρού-
σα;

"Υστερα από μισή ώρα με πηγαί-
νουν στο κρεβάτι μου. Με τρελλαί-
νουν οι πόνοι αλλά έχω μία χαρά!
Σὲ λίγο θά δὼ τὸν άγγελό μου να μου
φέρνει το χαμόγελό του! Περιέργο!
Δὲ βλέπω παρά μία άσημομοῦρα νο-
σοκόμα να μπαίνει να μιλῇσω. "Η άτυπομο-
νησία άρχίζει να με πνίγει. Και τσου-
ζει τόσο πολύ ο λαιμός μου!...

Λίγο μετά το μεσημέρι μου κάνει η
άσημομοῦρα μία ένεσι. Θέλω να τη
ρωτήσω αλλά δὲ μπορῶ να μιλήσω.
Κλείνω τὰ μάτια μου και περιμένω.
Καί ξαφνικά, κατά τις τρεις το από-
γευμα, ανοίγει η πόρτα και εμφανίζε-
ται ο άγγελός μου με ένα μεγάλο
μπουκέτο. "Αλλά τί βλέπω; Φορεί τουα-
λέττα περιπάτου και τη συνοδεύει ο
εξάδελφός μου που κρατάει κάποιο
κουτί με σοκολατάκια και με πλησιά-
ζει γελαστός:

—Περαστικά εξάδελφε! Είδες εκεί
σύμπυρσι! Νά κάνης την ίδια έγχει-
ρησι ὥστερα από μένα. "Α! Ξέχασα!
Νά σου συστήσω τη γυναίκα μου! Παν-
τρευτήκαμε χθὲς! Και βλέπεις! Μο-
λονότι μόλις άρχισαμε το μήνα του
μέλιτος τρέξαμε να σὲ δοῦμε!...

Δυό δάκρυα θαμπώνουν τὰ μάτια
μου. Πάλι αυτός ο γκανιάν! Πάλι έγὼ
ὁ πλάσε! Και είχα για το χατήρι της
κόψει τις άμυγδαλές μου! Δὲν έκοβα
καλύτερα το λαιμό μου;

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῷ άρθ. 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938

"Εκδότης - Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΠΟΥΣΜΑΣ
Βάκχου 10

δὼ και τρεις μήνες, ο
γιατρός Δ. Ε. Ε. επισκέ-
πεται κάθε άπόγευμα
την κυρία Χ. Χ. Χ. που
την γνώρισε σὲ κάποια
κοσμική συγκέντρωσι.

Κοσμικός ο γιατρός
Δ. Ε. Ε., κοσμική και η
κ. Χ. Χ. Χ. Πνευματώδε-
στατος εκείνος, πνευμα-
τώδεστάτη και εκείνη.
Κάνουν καλή παρέα, κριτική διαφόρων
έργων ξένων συγγραφέων, κάνουν ο-
λίγο κοσμικό κουτσομπολιό. Με άλ-
λους λόγους περνούν εύχарιστα οι
δυό τους κάνα-δυό εύχарιστες ὥρες.

"Ωστόσο, ένα άπόγευμα, έδὼ και
δέκα μέρες, η κυρία Χ. Χ. Χ. δὲν τὸν
δέκτηκε. Φυσικό ήταν να μην πῆσὶ στο
σπίτι της και την έπομένη. Τὸ πρωί
ὥστόσο της μεθεπομένης η κυρία Χ.
Χ. Χ. τὸν πήρε στο τηλέφωνο:

—Σὰς περιμένα χθὲς το άπόγευμα
φίλε μου. Γιατί δὲν ήλθατε;

—Μά... δὲ με δεχθήκατε προχθὲς
και ὑπέθεσα πὼς είχα άρχίσει να γί-
νωμαι ένοχλητικός.

—"Αν είναι δυνατό! Παρεξηγήσατε
λοιπόν; Προχθὲς το άπόγευμα δὲ μπο-
ροῦσα να σὰς δεχθῶ, γιατί... ήμουνα
άρρωστη!

ΠΡΟΟΔΟΣ

"Ο κ. Χαμόπουλος διασχίζει μελαγ-
χολικός την πλατεία κρατώντας
από το χέρι ένα χαριτωμένο άρπα-
κι, μαῦρο σὰ τὸν έβενο και ήλικίας
τριῶν το πολύ χρόνων:

Ξαφνικά, συναντιέται με κάποιο φίλο
του που είχε πέντε χρόνια να τὸν δῇ.

—Πὼς είσαι; Πότε ήλθες από τη
Γαλλία;

—Χθὲς μόλις με τὸ άεροπλάνο της
γραμμῆς. Τί είναι τὸ μαυράκι
πούβγαλες περίπατο;

—Αὐτό; Χμ! Παιδί μου...

—Παιδί σου; "Αφρικάνα είναι η γυ-
ναίκα σου;

—"Οχι άδελφέ! "Αθηναία και μάλι-
στα καθαρόαιμη, αλλά πρέπει να σου
έξηγησω. Τὸ είχαμε καῦμό που δὲν κά-
ναμε παιδί, κυλ... καταλαβαίνεις... Κα-
ταφύγαμε στην τεχνική γονιμοποίησι.
Γράψαμε στην "Αμερική και μὰς ήλθε
τὸ άπαραίτητο ὕλικο. Μόνο που είχα-
με την άτυχία να μὰς στείλουν ὕλικο
μαύρης ράτσας... Αὐτὰ έχει η πρό-
οδος.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

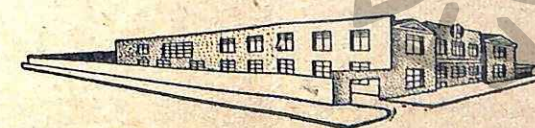
ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΑΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d' œuf et de poisson. Cynara Sco- lymnus (Extrait d'artichaut) Υπερχει των παραπλ. ξένων ὡς περιέχον 3 πεπτόνας και επί πλέον εκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίαισι. Ίκτερος. Χολοκυστιτις υποξεία και χρονία. Υπεραιμία ή- πατος. Χρόνιοι χολαγγειτίδες. Ήπα- τίτιδες θερμών χωρών	Κοκκία (granul.)	1-3 κοχλιάρια του καφέ ήμερησίως έντός 1)2 ποτηρίου θερμού ὕδατος Μετά ταῦτα κατάλοιποι επί 1)4 τῆς ὥρας επί τοῦ δεξιῦ μέρους.
SEDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo- te. Anemone pulsatille. Saule blanc. Crataegus Oxyacantha.	Τὸ άποτελεσματικώτερον των γενικῶν άντινευρικών σκευασμῶν. Ἀδυνμία. Νευ- ροφυτικοί διαταραχαί. Συμπαθητικοτο- νία. Ἀγγῶδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπαστικοί καταστάσεις.	Υγρὸν εὐ- χαρίστου γεύσεως	1-3 κοχλιάρια του καφέ ή και περι- σσότερα ήμερησίως
SÉDOPUL- MINE	Sulfogaiacolate de potasse. Codeine phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier-cérise. Tolu.	Γρίππη. Τραχειίτις. Ὁξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροή των ὀρόγχων. Κοκ- κύτης. Ἀσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευ- μονικαί φυματώσεις	Σιρόπιον	3 κοχλιάρια του καφέ ή σούπας ή και περισσότερα ήμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι βρυσματισμοί. Ἀρθρίτιδες. Νευ- ραλγίαί και νευρίτιδες. Ἑρπητ. ζωστήρ. Ίσχιος. Λοιμῶδεις νευρικοῦ συστήμα- τος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες των 5 c.c.	1-2 ένεσεις των 5 cc. ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκῶς καθ' έκάστην Τελείως άνεκταί. Οὔδεμία αντίδρασις.
STHÉNOL ELIXIR	Arrhénal. Gl ycérophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits to- niques divers.	Ἐξαντηντικοί καταστάσεις. Ἀναίμια. Λευχαίμια. Υπερκόπωση. Χλῶρωσις. Ἀνάρρωσις. Τὸ καλλίτερον διεγερτικόν τῆς ὀρέ- ξεως.	Φιαλίδια των 350 gr.	3 ποτηράκια του λικέρ τρις τῆς ημέ- ρας πρὸ των γευμάτων. Παιδιά: ἀνά 1)2 ποτηράκι τρις τῆς ἡμέρας
TONO- CARDOL Gouttes Ampoules	Σταθερόν διάλυμα Pentamé- thylénététrazole, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχον με τὰ ἀπλᾶ παρα- σκευάσματα τῆς συνθετικῆς καφουράς.	Καρδιακή έκλυσις. Καρδιακή εξασθε- νησις και ή εξ αὐτῆς προφύλαξις κα- τὰ την διάρκειαν λοιμῶδων νόσων· γρίππης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλί- δια των 10 gr.	Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ήμερησίως Παιδιά: 1)2 δόσεις 1 φύσιγγε υποδορ. ένδοφλεβ. ένδομυϊκ. ήμερησίως ή και περισσότερον
TONOSE- RUM	Méthylarseñate de Fer. Ca- cod. de Soude et de Man- ganèse. Glycerophosphate de Soude. Sérums phys.	Ἀναίμια. Λευχαίμια. Χλῶρωσις, νευ- ρασθένεια. Ίσπερκόπωση. Ἀδυναμικαί καταστάσεις. Ἀνάρρωσις	Φύσιγγες των 5 c.c.	1 ένεσις ένδομυϊκῶς, καθ' έκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylchinolin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B ¹ Γὰ δισκία περιέχουν κωδεΐνην.	Ὁξεία οὐρική αρθρίτις. Ὁξεία και χρόνιοι βρυσματισμοί. Ίσχυαλγία. Νευ- ραλγία. Νευρίτιδες. Ὁσφυαλγία. Γο- νοκ. αρθρίτις	Φύσιγγες δι' ένδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ήμερησίως έν δοφλεβίως ή ένδομυϊκῶς Δισκία 1-3 ήμερησίως μετά τὰ γεύ- ματα
HÉPA- TRAT & FERRO HÉPATRAT	Ήπατικόν εκχύλισμα γνωστῆς άντιαναιμικῆς ενεργείας.	Ἀναίμια πάσης φύσεως	Φύσιγγες των 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ένδομυϊκῶς, 1 amp. καθ' ήμέ- ραν. Σιρόπιον: 1-2 κοχλ. σούπας καθ' ἡμέραν εἰς ποτήριον ὕδατος, καθ' ὅδη- γίαν ιατροῦ.
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital Hyoscyami- ne sulf. Atropine sulf. Hyo- scine brom.	Ἐξαιρετικόν άντισπασμωδικόν. Ρυθμι- στικόν τοῦ παρασυμπαθητικοῦ. Παιδι- κὸς πυλωρσπασμος. Κολίτις. Διάρ- ροια. Χολοκυστιτις. Κολικός τοῦ νε- φροῦ. Πρόωρος έκπερμάτωσις. Βρογχι- κὸν άσθμα. Στηθάγχη. Ἐπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ήμερησίως άνευ τοξικοῦ φαινομένου ἀναλόγως τῆς υποδείξεως τοῦ ιατροῦ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΕΙΟΥ 1-3
(ΓΕΩΤΡΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΘΕΣΣΟΝΗ: ΟΔ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5
ΤΗΛΕΦ. 30-87
Ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς περισσότερας πό-
λεις τοῦ έσωτερικοῦ

Τύποις: Μ. ΚΑΣΙΜΗ - Ι. ΔΙΒΕΡΗ - Πατούσα 6 - Τηλ. 24.897

Μικτή Θεραπεία διὰ τῆς:

Bismodoquine

Παρασκευασμός: DIODOQUINE, EMETINE, BISMUTH
παρουσία άπορροφητικῶν φαρμάκων.

Είναι πολυδύναμος
σκευασία

διότι:

1 ampoule

EVELPIN

ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ

με 1 ampoule

VITAMINE C

με ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ

- Λεκιθίνης
- Προβιταμίνης A
- Χολεστερίνης
- Ήλεκτρολυτών